

- 3) Omvat het begrip „elke beëindiging van de arbeidsovereenkomst die uitgaat van de werkgever om één of meer redenen die geen betrekking hebben op de persoon van de werknemers” in artikel 1, lid 1, laatste alinea, van richtlijn 98/59, ook de beëindiging waartoe de werkgever en de werknemer gezamenlijk hebben besloten en die, ook al is de beëindiging op initiatief van de werknemer geschied, het gevolg is van een eerdere wijziging van de arbeidsvoorwaarden op initiatief van de werkgever in verband met een crisissituatie in de onderneming, en waarvoor ten slotte een schadeloosstelling wordt uitgekeerd die even hoog is als die bij onrechtmatig ontslag?

(¹) Richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag (PB L 225, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Letland) op 18 september 2014 — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss”

(Zaak C-427/14)

(2014/C 421/30)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker tot cassatie: Valsts ieņēmumu dienests

Andere partij in de procedure: SIA „Veloserviss”

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 (¹) van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek aldus te worden uitgelegd dat het vertrouwensbeginsel de mogelijkheid beperkt om nogmaals een controle achteraf te verrichten en om de resultaten van een eerste controle achteraf te herzien?
- 2) Kan het nationale recht van een lidstaat de procedure voor controles achteraf als bedoeld in artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, vastleggen en voorzien in beperkingen van de mogelijkheid tot herziening van de resultaten van de controles?
- 3) Dient artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek aldus te worden uitgelegd dat het toelaatbaar is dat het nationale recht voorziet in beperkingen van de mogelijkheid tot herziening van de resultaten van een eerste controle achteraf, wanneer blijkt dat de informatie dat de douaneregeling op grond van onjuiste of onvolledige gegevens is toegepast, niet bekend was ten tijde van de vaststelling van het besluit betreffende de eerste controle achteraf?

(¹) PB L 302, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op 18 september 2014 — AS Air Baltic Corporation/Lietuvos Respublikos specialiujų tyrimų tarnyba

(Zaak C-429/14)

(2014/C 421/31)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AS Air Baltic Corporation AS

Verwerende partij: Lietuvos Respublikos specialiujų tyrimų tarnyba

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 19, 22 en 29 van het Verdrag van Montreal aldus worden opgevat en uitgelegd dat een luchtvervoerder aansprakelijk is jegens derden, met name jegens de werkgever van passagiers, een rechtspersoon waarmee een transactie voor internationaal vervoer van passagiers is gesloten, voor schade die voortvloeit uit vluchtvertraging, waarbij voor verzoeker (de werkgever) in verband met de vertraging (bijvoorbeeld de betaling van reiskosten) extra kosten ontstonden?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 29 van het Verdrag van Montreal aldus worden opgevat en uitgelegd dat deze derden op andere gronden, bijvoorbeeld op basis van nationaal recht, het recht hebben om te vorderen tegen de luchtvervoerder?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Letland) op 19 september 2014 — Valsts ieņēmumu dienests/Artūrs Stretinskis**(Zaak C-430/14)**

(2014/C 421/32)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding*Verzoeker tot cassatie:* Valsts ieņēmumu dienests*Verweerder in cassatie:* Artūrs Stretinskis**Prejudiciële vragen**

- 1) Moet artikel 143, lid 1, sub h, van verordening nr. 2454/93⁽¹⁾ van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽²⁾ van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek aldus worden uitgelegd dat het niet alleen gevallen omvat waarin de bij een transactie betrokken partijen uitsluitend natuurlijke personen zijn, maar ook gevallen waarin sprake is van familierelaties of verwantschap tussen een bestuurder van een van de partijen (rechtspersoon) en de andere bij de transactie betrokken partij (natuurlijk persoon) of een bestuurder van die partij (indien het om een rechtspersoon gaat)?
- 2) Zo ja, moet de rechter die de zaak behandelt, de omstandigheden van de zaak dan nader onderzoeken en nagaan welke invloed de betrokken natuurlijke persoon daadwerkelijk uitoefent op de rechtspersoon?

⁽¹⁾ PB L 253, blz. 1.⁽²⁾ PB L 302, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 23 september 2014 door de National Iranian Oil Company tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 16 juli 2014 in zaak T-578/12, National Iranian Oil Company/Raad**(Zaak C-440/14 P)**

(2014/C 421/33)

Procestaal: Frans

Partijen*Rekwirante:* National Iranian Oil Company (vertegenwoordiger: J.-M. Thouvenin, advocat)*Andere partijen in de procedure:* Raad van de Europese Unie, Europese Commissie